Ч. 21. Четвер 10 лютого (28 січня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З буковиньского сойму. — Ческий сойм а реконструкция кабінету.

В пятницю 4-го лютого о год. 10-ій рано почало ся послїдне засїдане буковиньского сойму, котре тревало 14 годин без перерви. Ґалерия і дневникарска льожа густо обсаджені, посли змобілїзовані, майже в комплєтї, бо на дневнім порядку кілька важних і сензацийних справ. На посольских пульпітах цїлі стоси актів — знак, що законодатна машина має ще дуже богато до перемолоченя, що засїдане протягне ся довго.

По відчитаню кількох інтерпеляций приступлено до дневного порядку. Як перша точка прийшла під паради ухвалена черновецкою міскою радою виборча реформа. Міска рада мимо протесту волоских радних ухвалила розділ мандатів між національні куриї на основі ключа ухваленого анкетою, а то 42 мандати для нїмецко-жидівскої куриї, 10 для рускої, по 9 для волоскої і польскої. З разу грозив посол Ончул, що зрече ся соймового реферату в тій справі і не перепустить цїлої реформи через сойм. Відтак надумав ся инакше і підсунув посла Гурмузакого, щоби зголосив в адмінїстрацийній комісиї вотум меншости з домаганєм 10 мандату для Волохів. Кромі сего виказав у своїм рефератї в ухваленім міскою радою виборчім законї цїлу купу недокладностий і річевих та формальних помилок, щоби звернути на те увагу правлїня. За Волохами зголосили й Поляки вотум меншости, домагаючи ся собі 10-го мандату, а вкінци п. Зідман (христ.-соц.) поставив домаганє, щоби за предмет нарад взяти не ухвалений міскою радою закон, лише первістний проєкт Ончула.

Хвилю здавало ся, що зліплений серед таких трудностий компроміс розібє ся зовсїм. Однак в послїдній хвили станула між Русинами, Нїмцями і Поляками умова, що в разї підвисшеня числа волоских і польских мандатів на 10 будуть солїдарно голосувати за доданєм ще 11 руского мандату.

Доси йшло все, як було умовлено. Коли-ж прийшло до голосованя над внесенєм посла Василька в справі признаня Русинам 11-ого мандату, стала ся річ несподївана: Нїмцї без найменьшої причини зломили умову і голосували против разом з Волохами. За внесенєм голосували крім Русинів Жиди і Поляки. Таким способом внесене Василька упало, маючи за собою 13 голосів против 15.

Намістник Чехії ґр. Куденгове має вже повновласть відложити сесию ческого сойму до дальшого часу, як до четверга переговори між Чехами і Нїмцями не доведуть до успішного виcлїду. Тому переговори таки не перервали ся. Ролю посередників сповняють посли консервативної великої посілости. Они заходять ся тепер коло сего, щоби нїмецкі посли згодили ся на вибір буджетової комісиї, а за те дістануть запоруку, що комісия не уконституує ся, поки переговори між обома сторонами не будуть позитивно покінчені.

Однак надії на таке успішне закінчене ческо-нїмецких переговорів — бодай в найблизшім часї — дуже невеликі. Як в ческім так і нїмецкім таборі націоналїстичні партиї взаїмно себе переганяють в національнім радикалїзмі, а партия, котра стягнула би на себе підозріне за уступчивість, швидко щезла би з лиця землї. Розуміє ся, серед таких умов всякі мирові заходи — річ дуже тяжка та надій на успіхи має небогато.

А коли здібність до працї ческого сойму не буде привернена, то нї сесия парляменту нї реконструкция кабінету не підуть гладко. Про властиву реконструкцию вже й перестали говорити: говорить ся тілько про „націоналїзацию" кабінету. І то націоналїзацию позапарляментарну. Але супротив подій в Празї також та націоналїзация буде переведена імовірно

9.

ПІРАТ.

З англійского — капітана Марриата.

(Дальше).

— Що то всьо має значити, Джонатан? — казав пан Відерінґтон — кухарка гнїває ся, Мария заводить; обі хотять відходити. Звідки то всьо взяло ся?

— Від Віліяма, котрий сказав їм, що на ваш приказ, мурини мають спати в їх комнатах — менї здає ся, що він навіть сказав Мариї, що Мурин має спати разом знею в єї комнатї.

— Проклятий лайдак! Він все мусить наробити якоїсь бiди! Ти, Джонатане, чей знаєш, що я так не казав.

— Очевидно, прошу пана, бо то противило ся би всїм звичаям — відповів Джонатан.

— Добре, отже скажи їм то і нехай я більше о тім нїчого не чую.

Пан Відерінґтон почав тепер параджувати ся з своїм винничним і ухвалив всї єго предложеня. Гостї явили ся в означенім часї і їх уміщено, як належало ся. Маленький Едвард не терпів на жолудок і не будив пана Відерінґтона вже о пятій годинї рано, так що той прийшов до переконаня, що прибільшене єго родини не стало ся для него так незвичайно невигідним. Але хоч вигоду пана Відерінґтона не нарушували гостї, так як він того перед тим побоював ся, то з другої сторони оно не причинило ся до єго вигоди, бо приходило до безнастанних жалоб внаслїдок незгоди і сварнї між службою; Юдита в найстрашнїйшій англійщинї жалувала ся на кухарку, котра не могла стерпіти єї і Кока, до того прилучували ся від часу до часу недуги дитини, а вкінци всї иньші подібні обставини так надоїли ся пану Відерінґтонови, що він вже не міг довше спокійно жити в своїм домі. Від часу розбитя корабля минуло майже три місяцї і ще не було нїякої вісти о лодках; а також капітан Макевель, коли раз навідав ся до міста, аби відвідати пана Відерінґтона, заявив зовсїм рішучо, що обі лодки мусїли затонути. Таким способом не було нїякої імовірности, аби з'явила ся пані Темпльмор і займила ся сама своїми дїтьми. Супротив того пан Відерінґтон порішив остаточно написати до Бат, де мешкала єго сестра, і розповісти їй цїлу історию та попросити єї, аби приїхала і обняла заряд єго дому. В кілька днів опісля одержав він на своє письмо таку відповідь:

„Бат, в серпни.

„Мій любий брате Антоне!

„Твій лист одержала я саме послїдної середи і мушу сказати, що єго зміст не мало мене зачудував. Бо й справдї. Твоя вістка так дуже мене займила, що я при вістї з леді Єлисаветою Блякен не могла навіть розрізнити масти і тому проґрала чотири шілїнґи і шість пенсів. Кажеш, що маєш у себе дитину і удаєш, немов би то була дитина твоєї своячки, що в такий непристойний спосіб віддала ся. Надію ся, що то правда, що ти кажеш; але з другої сторони також знаю, до чого спосібні старі кавалєри, хоч як леді Єлисавета добре каже, лїпше о таких неприємних річах не говорити, а навіть їх не порушати. Не можу зрозуміти, як нежонаті мужчини можуть ще самі себе поважати, коли допускають ся таких нечуваних річий, а ми панни так строго бережемо ся того. Так каже і леді Єлисавета, з котрого я кілька слів о тім говорила. Але коли вже так є, то леді згодила ся зі мною, що найлїпше буде, аби о скілько можна цїлу річ укрити.

Гадаю, що ти чей не маєш наміру установити ту дитину своїм наслїдником, що я уважала би річчю дуже непристойною, а так каже менї і леді Єлисавета, що таким дїтям повинно ся записувати лише 10 проц., але того вже не можна уникнути. Тілько що я поставила собі за правило нїколи о таких річах не говорити. Що до твоєї просьби, аби я приїхала до тебе і обняла заряд дому, то я говорила о тім з леді Єлисаветою, а она згодила ся зі мною, що то було би найлїпше для чести родини, бо так можна би хоч дещо покрити. Ти очевидно мусиш бути в великім клопотї, як то буває по найбільше у мужчин, котрі свобідно жиють і падуть жертвою хитрих і підступних женщин. Але як леді Єлисавета каже, чим менше говорить ся о таких похибках, тим лекше їх направити.

Серед таких обставин заряджу, що треба, аби упорядкувати мої тутешні справи і надію ся, що за яких десять днів буду у тебе; скорше не можу, бо ріжні звязи лучать мене тут і задержують. З ріжних сторін вже запитува-

в дуже тісних межах. Можливо, що лишать ся з неї тілько обсади місця ческого міністра-земляка тай заміна теперішного управителя міністерства рільництва ческим міністром. Однак — як вже зазначено — оба міністри мали би вийти з позапарляментарних кругів.

В сім тиждни розпічне президент міністрів конференції в справі уложеня програми парляментарних робіт. Передовсім ходить о контингент рекрута, котрий має бути полагоджений на короткій сесиї перед великоднем. Податкові предложеня прийдуть під наради аж в осінній сесиї. На хід сих конференций вплине очивидно також рішене в справі ческого сойму.

Так стояла справа перед соймовою дебатою. Із самої дебати була замітна промова речника волоского клюбу, п. Гурмузакого, котрий старав ся оминути всего, що могло би немило діткнути Русинів, та надав справі оборот, немов би Румуни не так дуже чули ся дітнені через признане більшого числа мандатів Русинам, як радше із за надто великого числа мандатів німецких. З другого боку зазначив, що в признаню першеньства в міскій раді Русинам перед Румунами бачить посторонну інтриґу, змагане натровити оба автохтонні народи взаїмно на себе. На тоту промову відповів п. Василько, що Волохи все люблять покликувати ся на свої історичні права і на рівноправність з Русинами. Про історичні права говорити не буде, бо історичні арґументи в політиці не мають ніякого значіня. Що до рівноправности, то констатує, що тота рівноправність все досі виходила в хосен Волохів. Пригадує лише на соймову виборчу реформу, де мандати волоскої великої посілости поставлено поза скобки рівноправности. Так само при краєвім банку признано Русинам лише рівноправний титул; дійстного президента дістали однак Волохи. Бар. Гормузакі ошибає ся, коли думає, що Русини і на дальше згодять ся на таку рівноправність. Що до Черновців, то тут говорять самі числа: руске населене перевисшає Волохів о цілих 4.000, отже домаганє Русинів лише одного мандату більше треба уважати дуже здержливим.

Приступлено до загального голосованя. Внесенє Відмана відкинено, бо за ним голосували лише Волохи. Відтак против голосів Волохів і Відмана рішено перейти до специяльної дебати над законом, ухваленим міскою радою.

При § 3. поставив бар. Гурмузакі поправку, щоби Волохам признати 10 мандатів, місто проєктованих 9. Такуж саму поправку ставить пос. Гальбан що до Поляків. З огляду на се зголосив пос. Василько внесенє, щоби Русинам признати 11 мандатів в міскій раді, бо їх нечисельна перевага мусить бути відповідно увзгляднена.

При поіменнім голосованю над внесенєм Гурмузакого голосували Волохи, Поляки і Відман „за", Русини, Німці і Жиди „против". Внесенє перейшло 15 голосами против 12. Внесенє Гальбана перейшло також — против голосували одні Німці (5).

Новинки.

Львів, дня 9 лютого 1910.

— **З'їзд повітових маршалків** відбув ся в неділю при участи 53 осіб. Наради ведено головно над зміною дорогового закона. Бесідники згідно заявили, що дороговий закон не відповідає потребам що до громадских доріг II кл. Ухвалено проте повторити резолюцию червневого з'їзду предсідателів повітових рад що до удержаня повітових доріг скорше, як се сойм предкладав і жадати, щоби держава причинила ся також до удержаня конкуренцийних доріг. Ухвалено також резолюцию, що при задержаню дорогового закона з 10 грудня 1907 потреба удержувати дороги II кляси. зглядно місцеві громадскі і дозволити повітам вводити шарварки по засягненю погляду громад і місцевих зарядів доріг.

— **Із статистики міста Львова.** З кінцем місяця грудня населене міста Львова виносило 187.056 осіб. В однім тім місяци заключено 51 подруж, уродило ся 505 дітий, а померло 420 осіб. В цілім році найбільше подруж заключено в місяцях надолисті 258, лютім 255 і жовтни 250, найменше в грудни 51 і цьвітни 82. На 505 уродин в місяци грудни прийшло на сьвіт живих 482, з того 246 хлопців і 236 дівчат, 372 правесних і 110 неправесних. Із 420 померших було 239 мужчин і 191 женщин. Найбільше вмирали в першім році житя (72), в другім (64) і між 60 а 70 роком житя (57 осіб), найменше в 10—15 р. житя (8 осіб). В шпиталях померло 174 осіб, в приютах 34. Причиною смерти в найчисленнїйших випадках (75) були сухоти, відтак запалене легких (63), органічні недуги серця (47), стареча знесила (28), шкарлятина (20) і т. п. З живо уроджених 482 осіб було 368 римо-кат. обряду, 92 гр.-кат., 16 жидівского віроісповіданя і 6 евангеликів; з померших 420 осіб було 232 р.-кат., 96 гр.-кат., 81 жидів, 7 протестантів і 4 инших віроісповісповідань. — Змінило обряд в місяци грудни 19 осіб, між ними 14 гр.-кат., 2 римо-кат., 2 жиди і 1 евенгелик, а перейшло на римо-катол. 17 осіб, на евангелицке віроісповідане 1 і на безконфесийність 1 особа. — Ратункова стация уділяла в місяци грудни поміч в 685 випадках. — Електричний трамвай перевіз в грудни 1.642.840 осіб і заробив 182.632 К. — Міскі водопроводи доставили з Волї Добростаньскої в грудни 4.783.420 гектолїтрів води.— На львівских урядах почтових надано в місяци надолисті 15.697.959 посилок, а відобрано 1.683.718 посилок. — Міску пожарну сторожу алярмовано в грудни 38 разів. — Рух приїздних до Львова в грудни м. р. числив 8.861 осіб. Між ними було 7208 з Галичини, 1.000 з Передлитавії, 276 з Угорщини, 80 з Німеччини, 30 з Румунії, 15 з Боснї, 13 з Італії, 12 з Франциї і т. д., а 1 особа аж з Австралії.

— **Весняне тепло і сибірска студінь.** Сегорічна зима запише ся на довгі часи в людскій памяти, бо таких дивних змін як сего року, дуже давно не бувало та й мабуть не зараз буде. Підчас коли у нас від кількох днів майже вже весняне тепло — вчера н. пр. було 8 степенів тепла і коли сонічко засьвітило, то майже вже весною пахло, а нинї майже без перерви паде дрібний дощ,— то в Америцї запанувала сибірска студїнь. День 7 с. м. був в Ню-Йорку найстуденїйший в многих лїт, а термометр в середині міста показав 20 степенів морозу. Навіть коли сонце пригріло, то термометер підскочив ледви о 8 степенів а мороз навіть ще в полудне доходив до 16 степенїв. Улиці міста були майже пусті, бо хто лиш міг сидів серед такої студени дома. В самім Н-Йорку замерзло 8 осіб. В північн. сторонах нюйорк. удїльної держави було навіть аж 30 степенїв морозу. Противно знов майже в цілій західній Европі а особливо Франциї надуть безнастанно доші, а Парижеви, котрий ще не опамятав ся з послїдної катастрофи грозить нова. З Льондону доносять, що в цілій Анґлиї грозить велика небезпечність повений. В Йоркширі паде дощ вже від кількох недїль. Ріка Дервент вилила і позаливала гостинці та многі оселї. Шкода єсть величезна.

— **В чім причина повений?** Французкі учені старають ся тепер вислїдити причини тих страшних повений які навістили Францию в теперішних часах і прийшли до того переконаня що причини треба шукати в страшно винищених у Франциї лїсах. Коли зважити, що один дуб через 5 місяців втягає в себе десять тисячів лїтрів води, то можна легко зрозуміти, чим суть лїси для всїх долин і рік в часї безнастанних злив або тодї, коли сьніг зачинає таяти. Як з одної сторони лїси підчас посухи удержують вохкість так з другої сторони підчас злив недопускають до повений. Для того французке тов. ґеоґрафічне, ґеольоґічне і другі сполучили ся разом в цїли охорони лїсів і домагають ся острійшого закона против нищеня лїсів.

— **Нещасливі пригоди.** В цетнерівскім лїсї

но мене вже про ту неприємну історию, але на то маю я все лиш одну відповідь, а іменно ту, що кавалери суть і будуть кавалерами і що у них такі гріхи зовсім не суть так злі як у жонатих. Як сказано, я мовчу як гріб о цілій тій справі, бо я постановила собі за правило о таких річах не говорити, а навіть не натякати на них.

Оно зовсім природно як леді Елисавета каже: „Мужчини не добре роблять, доки аж не дістануть ся в лапку, а чим скорше то закриє ся, тим ліпше". На тепер не маю тобі що більше писати і остаю

твоєю люблячою сестрою
Марґарета Відерінґтон.

P. S. Леді Елисавета гадає так само як і я, що ти дуже добре зробив, приймаючи двох Муринів, котрі дитину принесли до твого дому, бо в той спосіб сусіди будуть гадати, що дитина дійстно приїхала звідкись з за моря і так ціла тайна задержить ся. М. В."

— Ну, на всі гріхи Відерінґтонів, коли то не може довести чоловіка до божевільства, то не знаю що ще більше. Проклята стара дівка! Не хочу єї навіть бачити в своїм домі. Нехай чорт побере леді Елисавету, і всі ті старі панни, для котрих скандал є найбільшою приємностию. Очевидно — зітхнув пан Відерінґтон, кидаючи лист на стіл — ціла та історія дуже невигідна.

Коли та історія видала ся пану Відерінґтонови тепер невигідною, то вскорі прийшов до переконаня, що она таки невиносима. Єго сестра приїхала і розтаборила ся в мешканю як особа, що дійстно має боронити честь і славу свого брата. Коли їй перший раз показано дитину, могла она сейчас розпізнати велику єї подібність до матери. Але замість того поглянула она лиш своїм одиноким оком від дитини на лице брата і голосно скрикнула підоймаючи палець.

— Ой Антоне, Антоне! чи ти гадаєш і мене дурити? Твій ніс, твої уста, — встидай ся, тьфу, встидай ся!

Але полишім ті нещасливі хвили, які впали на пана Відерінґтона лише з тої одинокої причини, що він кермував ся своїм добрим серцем. Не було дня, не було години, аби він не наслухав ся від своєї сестри острих і обидних слів. Юдиту і Кока відослано назад до Америки; слуги, котрі так довго були у пана Відерінґтона, відходили одно по другім і тепер майже кождого місяця служба змініла ся. Сестра заволоділа цілим домом безподільно а також паном Відерінґтоном, так що всі вигоди того бідного чоловіка пропали, доки аж не прийшов час, коли Едвард пішов до школи. Тепер пан Відерінґтон зібрав цілу свою відвагу, нагнав по кількох галабурдах свою сестру назад до Бат і нараз почув себе свобідним як давнійше.

Зі школи приїздив Едвард на вакациї домів і тішив ся великими ласками пана Відерінґтона. Але у людий вродила ся шалена гадка, що то мусить бути єго син, а натяки, які при тім роблено, були для старого пана такі неприємні і обиджуючі, що помимо всякого привязаня, яке мав для молодця, майже утішив ся, коли той заявив єму, що хоче стати моряком.

Капітан Маквель увів єго в службу а пізнійше, коли сам в наслідок недуги мусів на якийсь час покинути моряцтво, вистарав ся єму о посаду на иншім кораблі.

Мине тепер кілька літ, Едвард Темпльмор буде жити своїм житєм, пан Відерінґтон постаріє ся і стане ще більшим диваком, а єго сестра Моґі буде так само як і перше слухати, що говорить леді Елисавета і буде з нею грати віста.

В тім часі не чувати було нічого про обі лодки „Черкеса" ні про паню Темпльмор і єї дитину. Очевидно всі думали, що они найшли смерть в мори і згадували про них лиш як про єства, які колись жили на сьвіті.

(Дальше буде).

за Личаківскою рогачкою стала ся страшна пригода. В тім лісі вирубують дерево а при тій нагоді збігли ся там діти з сусідних домів і бавили ся галузем. В хвили коли підрубане дерево подало на землю, підбіг 9-літний Роман Іваницкий син зарібника з Пасік, а дерево убило его на місци. — Вчера перед полуднем в рові каналовім викопанім, 6 метрів глубокім, викопанім з ул. Лісної до гостиниця, урвала ся стіна і засипала робітника Пельца в стоячій позициї по груди. Пельца витягнено і відставлено до дому.

— **Репертуар руского театру в Станиславові.** (Саля тов. ім. Монюшка. Початок о год. $7^1/_2$ вечером). Білети продає раньше на всї тоті вистави „Народна Торговля“, а в донь представленя від год. 6 вечером каса театру.

В четвер, дня 10 с. м. гостинний виступ Вернера Альберті, співака королівского театру в Берлині, „Жидівка“, опера в 5 діях Галевія.

— **Град метеоритів.** В Муджельо коло Фльоренциї показало ся минулої пятниці незвичайне явище природи. Вечером по хмарнім і дощистім дни впав нагло на поле град каміня, та наробив великої шкоди у виницях і садах. За хвилю хмари розійшли ся і на небі показала ся ясна комета. Населене сильно налякало ся тим явищем. Обсерваторія у Фльоренциї виказала, що були то метеорити.

— **В справі крадежі почтового міха** з грішми в Борках Великих доносять тепер дальше: Арештований сими днями за ту крадіж Стефан Антків служив давнійше у почтмайстра в Борках великих за почтиліона і відвозив на почту посилки та листи, але що западто заглядав до чарки, то его відправлено. Від тої пори працював він яко щоденний робітник при зелїзници на двірци. В ночи 12 грудня, коли на стациї вибрали почту з поїзду, який надїхав з Грималова, і ждали на поїзд, що мав надїхати з Підволочиск, хтось вкрав мішок з грошевими листами на 2300 кор. Крадежі тої допустив ся Антків, котрий знав ся на почтовій манипуляциї, забрав мішок і заніс до дому. Жандармерия в Борках не могла впасти на слїд виновника і арештувала невинного, котрий три неділі пересидів в арешті. Антків тимчасом жив собі на свободі.

Аж ось перед кількома днями приїхав Антків до Тернополя і тут в шинку Печеніка підпивши собі добре виговорив ся, що вкрав гроші а тоді его арештовано. Антків сперши випирав ся, але остаточно таки признав ся, лиш казав, що гроші сховав в своїй хатї а їх хтось опісля вкрав. В понеділок по полудни відвезли Анткова скованого в супроводі аґента поліцийного Бадюка і вахмайстра жандармериї Білоуса з Тернополя до Борок Великих, щоби він там на місци показав, де сховав гроші. Антків показав. В стайни під стріхою знайдено завинені в шматі 67 кор. а під порогом в поляресі 180 кор. банкнотами. На питане, де прочі гроші, зізнав Антків, що вкрав їх Вишневский, бувший слуга почтовий і може бути, що они у него знайдуть ся. Та й дійстно в хатї Вишневского знайдено в соломі банкноти на 100 кор. і 20 кор. Здає ся, що гроші підкинено, щоби часть вини спала й на Вишневского. Вишневский був вже раз арештований, але задля браку доказів его вини випущено его на волю.

В хатї Анткова переводжено два рази ревізию. Підчас першої ревізиї арештовано Антквого шваґра Михайла Ольховского, вояка краєвої оборони з Золочева, котрий без урльопу приїхав до Борок. Єсть підозріне, що Ольховский помагав шваґрови в крадежи і поділив ся з ним грішми, бо показало ся, що Антків був перед кількома днями в Золочеві і там прогуляв 140 кор. Ольховского відставлено ві второк до Золочева. При другій ревізиї знайдено в хатї Анткова в стрісї 247 кор. а за хатою звиш 100 кор. Антків має тепер літ 29 і вибирав ся вже до Америки. Викрите виновника крадежі доказало вповні невинність кондуктора Луки Кубова.

— **З Надвірної** доносять: Дня 2-го с. м. відбуло ся в Надвірній заходом місцевої філії „Сільского Господаря“ господарске віче. Велика саля громадского уряду була битком наповнена. По відкритю віча головою філії о. Ал. Левицким з Камінного, вибрано до президиї о. Ан. Левицкого, дра Івана Саноцкого з Надвірної і Ілию Ревюка, господаря з Переросля. Насамперед говорив о. Ан. Левицкий про задачі „Сільского Господаря“, відтак відпоручник Головного Виділу інжинер Павло Дурбак зі Львова, виложив в приступній бесіді значіне спілки для збуту худоби і потребу заснованя єї в надвірняньскім повітї. Третий виклад мав о. сов. Лисинецкий з Гвозда про зелені і штучні погної, а четвертий п. Франц Ковальский, лікар ветеринариї зі Станиславова, про раціональне плекане худоби.

По викладах вписало ся до „Сільского Господаря“ 31 нових членів, а потім прийшла на чергу справа завязаня спілки для збуваня худоби. Людий, охочих приступити до сеї спілки, зголосило ся 42, і они під проводом п. Павла Дурбака перебрались з віча до окремої комнати та зараз того вечера відбули основательскі збори. Після поясненя спілкових статутів та по переведеній дискусиї ухвалено висоту уділу (10 К), поруку (5-ти кратну) та конвенціональну кару для членів, котрі би на власну руку продавали свою худобу. Потім вибрано надзираючу раду і управу та порішено зараз, як тілько статути прийдуть з гос. виділу, внесати зареєстроване спілки. Заснованєм сеї спілки зробила Надвірнянщина в економічній орґанизациї важний крок у перед, а дякувати за се треба лише п. інж. Дурбакови.

Телеґрами.

Будапешт 9 лютого. Дневник урядовий оголошує дальше розпорядженє усуненя дотепершних жупанів а іменованя нових.

Петербург 9 лютого. Виділи: російского товариства історичного, славяньского благотворительного товариства і товариства кредитового союза „русскіх людей“ оголосили протест против відозви німецких професорів в справі Фінляндиї. В протесті тім вказують они на то, що Росия здобула Фінляндию на поли битв і що Фінляндия, сполучена на завсїгди з Росиєю, присягала їй вірність. Фінляндска культура розвинула ся аж під крилами російского орла і за російскі гроші. Росия сотворила Фінляндию.

Париж 9 лютого. Висший урядник міністерства робіт публичних заявив одному з дневникарів, що не треба побоювати ся нової небезпечности великої повени, але треба також бути приготовленим на то, що Секвана знов піднесе ся аж до 6 метрів. Тому то треба вчасно поробити відповідні зарядженя, котрі й будуть пороблені.

Льондон 9 лютого. „Daily News“ донодоносить з Костаріки о сильнім вибуху вулькану Поас.

Льондон 9 лютого. „Daily Graphic“, обговорюючи чутку о зближеню Австро-Угорщини до Росиї, підносить, що ціла Европа слідить з найбільшою прихильностию і симпатиєю хід тих переговорів, бо лиш порозуміне межи тими двома природними суперниками на балканьскім півострові може успішно піднерти удержане мира.

Ню-Йорк 9 лютого. В опері відбуло ся велике торжество народне в честь Пірія, котрому на доказ признаня за відкрите північного бігуна вручено яко почестний дар 10.000 долярів.

Вашінґтон 9 лютого. Дирекция народного Товариства ґеоґрафічного приняла предложений Пірієм проект спільної виправи до полудневого бігуна з арктичним Товариством. Виправа має ся відбути на пароходї Рузвельт.

Цїна збіжа У Львові.

дня 8 лютого:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	13·10	до	13·30
Жито	9·30		9·50
Овес	7·50	„	7·70
Ячмінь пашний	6·80	„	7·—
Ячмінь броварний	7·—	„	8·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13·—
Вика	7·30	„	7·50
Бобик	6·80	„	7·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	80·—
Конюшина біла	70·—	„	85·—
Конюшина шведска	75·—	„	85·—
Тимотка	28·—	„	30·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Виc. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педагоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наукoв. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в складі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Нарoд. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелі дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь грає килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелі чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр. 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, (образок сценічний), бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвеник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинці і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове видане, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова-Чайка, Кова-Дерева (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-українского письменства від XI.—XVIII столітя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На річках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете видане, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Кониський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвінаі, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвітів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилі, бр. 18 с., опр. 32 с.
Англійскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капці, бр. 60 с., опр. 90 с.
Зблочинк Ґумфрі (з анґлійского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глібів: Байки, бр. 10 с.
Історія куска хліба (з французского), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінг: В Джунґлях, бр. 1 К опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. В. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяра, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулівера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з французского, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка“.
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ в р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопади. (Телефона ч. 527).